

El partit

Per fi, es presentaren al camp els contendents. Una forta salva de picaments de mans, d'«hurras» i altres manifestacions de simpatia, saludà als jugadors, qui a les ordres del *referée* col·legiat senyor Sojo, s'alinearen en la següent forma:

Barcelona.—Bruguera—Conrado, Martínez Surroca—Torralba, Blanco, Samitier—Vinyals, Piera, Gracia, Alcàntara i Martínez-Sagi.

Martinenc.—Santizo—Trallero, Samó — Camorera, Vergés, Bessas — Vilar, Lakatos, Carapuig, Barrachina i Rodríguez.

Reunits els capitans amb el jutje de camp i escollits els terrenys, comença el partit, sortint el Martinenc de cara al sol. Tot seguit i amb violència extraordinària, els martinecs ataquen les línies dels seus contraris; més, s'hi interposa l'Alcàntara, que prova d'arrençar sense aconseguir-ho. Segueix a aqueixa primera escomesa, un verdader tiroteig del baló, que passa ràpidament d'una a altra part del camp de joc, fins que, decidits, els del Martinenc es tiren a fons, dominant una bona estona als seus contraris. Aquesta circumstància fa que el joc resulti interessantíssim, presenciant-se belles jugades d'un i altre bàndol, que són fortament aplaudides pel nombrós públic, sobretot per la totalitat de les línies mitges d'ambdós equips, distingint-se sobremanera en Bessas del Martinenc, i Torralba i Samitier del Barcelona.

Continua la brega animada amb nivellació de forces i un lleuger domini del Martinenc, fins que en un esforç que fan els rojos, aconseguen portar per una bona estona la pilota al terreny del Barcelona i obliguen a en Bruguera i defenses a fer jugades de gran compromís. Per fi, i després de molta brega, en Barrachina llença un *schut* fortíssim, que para admirablement en Bruguera, i el Barcelona cau en *corner*. Aquest és tirat per en Vilar exactament al mig de l'àrea de gol, i després d'una barreja, que dura uns moments, el mateix Vilar, fa el primer *goal* de la tarda. Una ovació indescriptible, per un *goal* tant ben treballat i perseguit.

Centrada novament la pilota, l'entusiasme creix en veure als jugadors del

Martinenc tant esforçats i volentosos, fins a aconseguir dominar completament en molts moments. Les jugades d'emoció se succeeixen continuament. La gent no's pot estar d'aixecar-se dels seus seients per a admirar tant bell joc i tanta filigrana d'uns i altres jugadors. En Bruguera, en aquest domini dels rojos, demostra i llueix abastament les seves qualitats de bon porter, en rebutjar el verdader bombardeig que els Rodríguez, Barrachina i demés davanters del Martinenc, continuament li posen la porta en perill. Un, dos, fins a tres *corners*, es llencen contra el Barcelona sense resultat, lluint-se extraordinàriament el porter i els defenses. El domini dels roigs és absolut, llevat d'una que altra arrencada del Barcelona, que arriba fins als terrenys d'en Santizo, sense resultat positiu. En el darrer *corner* contra el Barcelona, aquest cau en *penalty*, que, tirat per en Lakatos, para superbament en Bruguera, mereixent la verdadera ovació que se li tributa.

Continua el domini del Martinenc; més, els campeons prompte reaccionen, i de la defensiva passen a l'ofensiva, valenta i decidida. Els rojos s'acorrallen un xic davant de tant forta empenta, i és tirat el primer *corner* contra el Martinenc, que ocasiona un *penalty*. Tirat per en Vinyals, toca al pal i s'apoderen del baló e's davanters del Barcelona que volen fer gol de totes passades. En Santizo ha de començar a treballar de debò, i en una aeguda per a parar un perillós *schut* es descobreix abandonant la porta, moment que permet a l'Alcàntara llençar la pilota a la porta del Martinenc, logrant el *goal* d'empat.

L'entusiasme creix, i els dos equips redoblen llur esforç. Es tiren dos *corners* més contra el Barcelona sense resultat, i així el *referée* senyala la mitja part.

Després del descans reglamentari, comença la segona part del partit, en la qual l'equip barceloní s'imposa definitivament, demostrant als adversaris que sos recursos tècnics del joc són inacabables. Pel seu cantó els jugadors de Sant Martí es defensen desesperadament; més, tot en va. La formidable empenta dels campeons acorralla materialment als rojos, fins que ambdós bàndols protesten de la fluixetat de la pilota. Per tal causa, s'interromp el partit durant un quart.

Reanusada la brega, els martinencs, en un suprem esforç, s'apoderen del baló, i el davant centre, recollint una bona centrada d'en Vergés, forçà la porta d'en Bruguera, assolint el segon gol per als seus.

A seguit d'aquest *goal*, els del Barcelona s'apoderen de l'iniciativa, per a no deixar-la en tot el restant del partit. L'Alcàntara i en Gràcia, servits constantment per la línia mitjana, fan filigranes que entusiasmen al públic. Es tira una *corner* contra el Martinenc, sense eficàcia. Als pocs minuts, en Gràcia logra el segon tanto per als seus. L'entusiasme es desborda. L'Alcàntara, sol, s'apodera de la pilota, i a una velocitat per cap jugador assolida, llença una rasa imparabile. Ters *goal* per al Barcelona.

Immediatament, als pocs segons, en Piera fa el quart; i quan l'emoció del públic arribava fins al cap d'amunt, l'Alcàntara repeteix la jugada, de la seva marca exclusiva, i passant a cinc jugadors contraris, amb una habilitat extraordinària, llença la darrera canonada de la tarda, que es converteix en *goal*. (Ovació delirant al gran i únic jugador.)

Pocs minuts després, el *referée* dona per acabat el partit, amb el resultat de cinc *goals* a dos, a favor del Barcelona.

Resum

L'equip del Barcelona va demostrar que continua essent el campió de Catalunya i d'Espanya, malgrat la deserció dels notables jugadors Sancho i Zamora. Dels suplents d'aquests, en Bruguera sap on té la mà dreta; en Blanco no més que amb molta voluntat. L'opinió del públic es va resoldre en el sentit d'enyorar a en Sancho. Dels demés *equipiers*, colossalment en Torralba i en Samitier, i aital com saben exhibir-se els demés que formen l'equip.

Del Martinenc, un conjunt formidable, amb més valentia que ciència. Es distingiren sobremanera, en Barrachina i la línia del mitjos. En Santizo massa refiat o amb poca vista, amb tot i les seves reconegudes i acreditades condicions.

El *referée* senyor Sojo, amb ganes de ésser imparcial, però amb molta insuficiència, el què ocasionava no pocs entrebancs al joc. S'ha de córrer més per a arbitrar un partit d'aital importància.

Adobs químics

Importació de primeres matèries

Superfosfats minerals : Sulfat amoníac : Nitrat de sosa
Sals potàssiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc.

Fabricació especial de matèria orgànica a Canovellas

Compra i venda de Cereals i Farines

Aigües potables per a arrendar

Guano

MARCA DE

Vallesà

FÀBRICA

LLUÍS SERRA I GUARDIA
GRANOLLERS DEL VALLÈS

Fàbrica: Carrer de Barcelona : Despatx central: Riçoma, 79 i 81

SUCURSAL A LES FRANQUESES : Telèfon 145